

นางสาววราลี เจริญเลิศวิลาศ : การตั้งเอกชนเป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมายล้มละลาย
ไทย. (APPOINTMENT OF PRIVATE SECTOR AS OFFICIAL RECEIVER UNDER THAI
BANKRUPTCY LAW) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ นรยางกูร, อาจารย์ที่
ปรึกษาร่วม : อาจารย์วิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ, 145 หน้า. ISBN 974-17-4669-5.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาอำนาจหน้าที่ในการจัดการทรัพย์สินของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตาม
กฎหมายล้มละลาย ภายหลังจากที่ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลาย สิทธิการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ถูกจำกัดและมี
การตั้งบุคคลภายนอกเข้ามาทำหน้าที่และใช้อำนาจเสมือนเป็นตัวลูกหนี้ ดังนั้นเพื่อให้การจัดการทรัพย์สิน
ของลูกหนี้มีประสิทธิภาพต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้เป็นพิเศษนอกจากความรู้ทางด้านกฎหมายแต่เพียงด้าน
เดียว

จากการศึกษาพบว่าการจัดการทรัพย์สินในคดีล้มละลายนั้นยังมีอุปสรรคบางประการ ทั้งนี้เนื่องมา
จาก (1) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีจำนวนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับปริมาณคดีที่มีมากขึ้น (2) ลักษณะของกิจ
การที่ล้มละลายมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นและ(3)ทุนทรัพย์ของแต่ละคดีมีจำนวนสูงมากขึ้น ดังนั้น
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการบริหารจัดการกิจการต่างๆ รวมถึงการ
บังคับคดีล้มละลายให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายล้มละลายอาจมีศักยภาพไม่เพียงพอในการ
กระทำดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการขาดความรู้ความสามารถในศาสตร์แขนงอื่นๆ เช่น การเงิน, การบัญชี เป็นต้น
รวมถึงจำนวนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่จะปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ นอกจากนี้การรวมกิจการต่างๆ
ของลูกหนี้ในคดีล้มละลายให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่เพียงผู้เดียวมีอำนาจในการบริหารจัดการ อาจไม่
ก่อประโยชน์สูงสุดให้แก่เจ้าหนี้ในการได้รับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของลูกหนี้ได้ การศึกษาวิจัยยังพบอีกว่า
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ไม่ได้มีข้อกำหนดเป็นการเฉพาะเจาะจงว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะ
ต้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเท่านั้น ดังนั้นการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เอกชนเข้ามาบริหารจัดการทรัพย์สิน
ของลูกหนี้ในคดีล้มละลายในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจเป็นทางเลือกที่เหมาะสมในการแก้ไข
ปัญหาต่างๆข้างต้นได้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอให้มีการแก้ไขแนวทางในการแก้ไขพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483
ดังต่อไปนี้

1. ให้มีข้อกำหนดให้มีการแต่งตั้งเอกชนเข้ามาจัดการทรัพย์สินในคดีล้มละลายในฐานะที่เป็นเจ้า
พนักงานพิทักษ์ทรัพย์
2. เอกชนดังกล่าวข้างต้นมีคุณสมบัติต่างๆตามที่กฎหมายกำหนด โดยข้อกำหนดเรื่องคุณสมบัตินั้น
อาจประกาศในรูปของกฎกระทรวงก็ได้
3. กำหนดลักษณะของอำนาจและหน้าที่ ที่จะมอบหมายให้เอกชนเช่นว่านั้นดำเนินการ
4. กำหนดค่าธรรมเนียมที่เป็นธรรมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเอกชนดังกล่าว

KEY WORD: INSOLVENCY / BANKRUPTCY / OFFICIAL RECEIVER

VARALEE CHAROENLERTVILAS : APPOINTMENT OF PRIVATE SECTOR AS OFFICIAL RECEIVER UNDER THAI BANKRUPTCY LAW. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF.PHIJAI SAKDI HORAYANGKURA, THESIS CO-ADVISOR : PROF.WISIT WISITSORA-AT, 145 pp. ISBN 974-17-4669-5.

This thesis aims to study the authority of the official receiver in administering and managing the debtor's assets under the bankruptcy cases. The provision in the Bankruptcy Act B.E. 2483 concerning debtor's assets administration is a legal measure created for dealing with the administration of the debtor's assets after the debtor was declared bankrupt. and there by, the right to administer the same is curbed .The appointment of a third party to act for and to use the debtor's right. In order to yield an efficient asset administration, the administrator must have knowledge, in various fields e.g. accounting or finance and law, which is not a panacea.

The study shows that there are certain problems in managing the debtor's assets. For example , (1) the amount of the official receiver is insufficient taking the amount of cases into consideration; (2) the debtor's business are getting more complicated; and (3) the disputed amount of each case is becoming very high. Therefore, an official receiver, whose roles are most important in managing and executing. the debtor's assets may be unable to handle the case efficiently to the extent of satisfying the goals of the bankruptcy law. This is because they are short of the potentiality to carry out the said function, be it the knowledge, on accounting or finance etc, also, the number of them is insufficient. Further, to put all matter in a single bankruptcy case on the shoulder of an official receiver, may not yield the highest benefit for the relevant creditors in receiving the debt payment from the debtor's assets. The study also shows that there is not any specific provision in the Bankruptcy Act of B.E. 2483 providing that the official receiver must be a government official. Thus, to appoint or to assign a private party to administer the debtor's assets may be an appropriate approach for solving the said problem.

The thesis proposes to amend the Bankruptcy Act B.E. 2483 as follows:

- 1.The appointment of private sector to act as the official receiver in managing the debior's assets should be made;
- 2.Such private sector should hold certain qualifications which will be provided in ministerial regulations
- 3.Authorities and duties to be assigned to the private sector must be expressly provided for; and
- 4.The fee for such a private sector administrator must be fair.